

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/80/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200272
Dátum vydania rozhodnutia:	05.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Zavadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3013200272.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľiek 1/ U. bytom Z. V., 2/ K., bytom Z., obidve právne zastúpené advokátskou kanceláriou JUDr. Eckermann, s.r.o. so sídlom Trenčín, Mierové námestie č. 14, proti odporcovi Mesto Trenčianske Teplice so sídlom Trenčianske Teplice, M.R. Štefánika č. 4, IČO: XX XXX XXX, právne zastúpené JUDr. Máriou Bustinovou, advokátkou so sídlom Trenčianske Teplice, Šrobáková č. 9, za účasti Krajskej prokuratúry Trenčín, so sídlom Trenčín, Legionárska č. 7158/5, a za účasti vedľajších účastníkov 1/ D., bytom F., zastúpenej advokátskou kanceláriou Mojžiš a partneri, s.r.o. so sídlom Bratislava, Karadžičova č. 8/A, C., 2/ Ing. V., Z., o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 6. augusta 2014, č. k. 13S/42/2013-222, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo 6. augusta 2014, č. k. 13S/42/2013-222, p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 6. augusta 2014, č. k. 13S/42/2013-222, s poukazom na § 109 ods. 2 písm. c) OSP zamietol návrh odporcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sťažovateľa M.. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na § 109 ods.2 písm. c) OSP, podľa ktorého súd môže prerušiť konanie vtedy, ak prebieha iné konanie, alebo ak súd dal podnet na začatie iného konania, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre jeho rozhodnutie a ktorú by si inak mohol predbežne vyriešiť sám. Zistil, že zákonné podmienky na prerušenie konania nie sú splnené a navyše rozhodnutie prerušenia konania spočíva na úvahe súdu. Krajský súd dospel k záveru, že bolo potrebné posúdiť, či činnosti, ktoré navrhovateľky vykonávali (konkretizované a bližšie popísané v návrhu) sú nezlučiteľné s funkciou poslanca obce, ktorú otázku musí vyriešiť sám krajský súd, preto nie je namieste konanie prerušiť z dôvodu prebiehajúceho konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vo veci sťažovateľa M..

Krajský súd zamietol aj návrh odporcu, na prerušenie konania z dôvodu nesúladu ustanovenia § 250v ods.7 OSP s Ústavou Slovenskej republiky, obsahujúci požiadavku, aby krajský súd podal návrh na

Ústavný súd Slovenskej republiky na konanie o súlade právnych predpisov s Ústavou Slovenskej republiky.

Aj v tomto prípade bol súd toho názoru, že na prerušenie konania nie sú dané zákonné dôvody, lebo súd takto postupuje iba v prípade, keď sám súd (nie účastník konania) dospeje k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka prejednávanej veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Keďže podľa názoru vec prejednávajúceho súdu, uvedená podmienka splnená nebola, súd aj tento návrh odporcu na prerušenie konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odporca odvolanie a žiadal napadnuté uznesenie vo výroku veta I. zmeniť tak, že návrhu na prerušenie konania do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sťažovateľa Kamila Bystrického sa vyhovuje v plnom rozsahu, alternatívne žiadal, aby odvolací súd v prípade, že dospeje k názoru, že sú dané podmienky v zmysle § 221 ods.1 písm. h/ OSP toto uznesenie zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie vo výroku veta druhá, a to v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania z dôvodu nesúlady § 250v ods.7 OSP s Ústavou Slovenskej republiky, žiadal aj v tomto výroku uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľky 1/ 2/ žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Krajská prokuratúra vo svojom vyjadrení uviedla, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu považuje za zákonné a s jeho obsahom sa v celom rozsahu stotožňuje. Podané odvolanie aj samotné návrhy odporcu označila za špekulatívne a účelové konanie v snahe vyhnúť sa rozhodnutiu vo veci samej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolanie odporcu prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods.2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa (§ 219 ods. 2 OSP).

V správnom súdnictve súdy okrem preskúmania zákonnosti rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov (§244 ods.1 OSP) konajú podľa § 244 ods.5 veta prvá a § 250v OSP aj o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy.

Podľa § 246c ods.1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 109 ods.2 písm. c) OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 135 ods.1 OSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná (§ 109 ods. 1 písm. b/). Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania, súd však nie je viazaný rozhodnutím vydanom v blokovom konaní.

Inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám.

Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza (§ 135 ods.2 O.s.p.).

V zmysle § 109 ods. 2 písm. c) OSP teda účastník môže navrhnúť prerušenie konania, súd však nie je povinný takémuto návrhu vyhovieť. Tento procesný úkon súdu - prerušenie konania - závisí len od úvahy súdu. Prerušenie konania v danom prípade prichádza do úvahy v prípade, že prebieha alebo je súdom vyvolané iné konanie, výsledok ktorého môže ovplyvniť rozhodnutie súdu vo veci.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľky 1/, 2/ návrhom z 10. apríla 2013 podaným na Krajský súd v Trenčíne žiadajú o ochranu pred nezákonným zásahom zo strany odporcu a žiadajú vydať rozhodnutie, ktorým by mu súd zakázal pokračovať v porušovaní ich práva uplatňovať ich mandát poslanca Mestského zastupiteľstva Mesta Trenčianske Teplice so súčasným uložením povinnosti odporcovi, umožniť im uplatňovať ich mandát poslanca mestského zastupiteľstva.

Dostatočne bolo preukázané, že krajský súd v danej veci musí riešiť ako základnú otázku či činnosti (bližšie popísané v návrhu), ktoré navrhovateľky vykonávali, sú nezlučiteľné s funkciou poslanca obce, na ktorú otázku si musí dať odpoveď krajský súd sám a preto nebolo potrebné konanie prerušiť z dôvodu prebiehajúceho konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vo veci sťažovateľa M.. Aj odvolací súd zastáva právny názor, že krajský súd musí sám vyriešiť otázku, „či právny následok zániku mandátu poslanca a s tým spojené obmedzenie základného práva podľa čl. 30 ods.1 v spojení s čl. 30 ods.4 Ústavy Slovenskej republiky navrhovateľiek bolo v danej veci neprimeraným a nedôvodným zásahom do ich základných práv alebo je výsledkom neprípustného, neprimeraného a formalistického výkladu príslušných ustanovení zákona č. 369/1990 Zb.“ Pre takéto rozhodnutie sa bude musieť súd vyporiadať s otázkou kolízie postavenia navrhovateľiek ako poslankyň mestského zastupiteľstva so statusom zamestnankyň obce a podmienkami nezlučiteľnosti výkonu verejnej funkcie poslanca mestského zastupiteľstva s pracovnoprávnym vzťahom, pričom musí zohľadniť aj účel a zmysel predmetných príslušných zákonných ustanovení zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a Zákonníka práce a porovnať ohrozenie verejného záujmu na nestrannom a nezávislom výkone verejnej funkcie oproti zásadnému zásahu do základného práva navrhovateľiek na nediskriminačný prístup k verejným funkciám a na účasť na správe vecí verejných.

Vzhľadom na skutočnosť, že krajský súd v danej veci rozhodol v súlade so zákonom, odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 219 ods.1 a 2 OSP potvrdil s tým, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré si osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.